

שבת מכה"ח אדר: באמצע המאמר (ד"ה לא תהי' גו') בדברו אודות אז מען דארף אויסנוצן דער רגע כו' ממלא זיין שליחותו של עצמו"ה- התחיל לבכות און געיאמערט שלא שמענו מעולם.

ז"ו אדר: במנחה אמר החזן קדיש, ואד"ש הביט עליו (ולא אמר שום זכר). אחר הקדיש שלם אמרנו תחנון, ואח"כ חצי קדיש ועלינו.

י"ד אדר- פורים: נכנס להתוועדות. נטל ידיו הק' לסעודה. אח"כ אנגעשפארט ראשו הק' על ידיו הק' והתחיל לומר המאמר. באמצע המאמר הי' עמד א' כנגד אד"ש ועי"ז האבן אנדער ניט געקענט זעהן, ואחדים התחילו לצעוק עהנ"ל, אד"ש חייך והפטיק באמצע, והמתין עד שהנ"ל ירד והמשיך המאמר... א קרוב לסיום ההתוועדות אמר: עס איז דא וואס האלט ביי עד ולא ידע, און לכל הפחות מוציא זיין אלעמען, איך ווייס ניט אויב ע"פ דין איז דאס אויסגעהאלטן אבער לל לכל הפחות אן ארט אין פלפול האט דאס, ואמר אד"ש לא שיאמר לחיים, וכן אמר לאחים העכט שי' שכל האחים זאלן אויסטרינקען א באטעל מיט א האלב הי' שם א' מהמלאכים שהי' שתוי והתחיל לומר... ואמר אד"ש אליו: אויס מלאך כבני אדם! הי' א' שבניו שי' רצו ליקח אותו החוצה מפני שהי' כבר שתוי, וא' סבניו אמר לא' שעמד מסביבו, ער איז מיין טאטע ניט אייער'ס, ואמר אד"ש שיאמר לחיים, און אהן פתחה, ואח"כ ניגש בנו השני לאביו, ואמר אד"ש: אויב... וואלט געזארגט פאר זיין נפש אלקית ווי ערו זארגט פאר זיין פאטער וואלט ער געווען גאר אנדערש". שאל לא' מדוע אינו חוזר דא"ה בבתי כנסיות וענה הנ"ל שאין לו זמן ואמר אד"ש: משיח דארף באלד קומען אמר לר' מענטליך שיחי': עס פעלן צעהן תלמידים וועלכע קענען און זאגן ניט חסידות אין שוהלען, ניט נאר דאס נאר איך זעה זיי ניט דא צום פארבריינגען... א' ניגש לאד"ש ואמר לו שאין לו השגה (בחסידות) ואמר לו אד"ש: (אז ש פארשטיין דארף מען, נאר וועלן פארשטיין דאס דארף מען (ניט'?)...)

י"ז אדר: הייתי אצל אס של יבלח"ס אד"ש וטיפרה לי: אודות בעלה זצ"ל, שכתבה ע"ע 120 דפים בהנוגע ימי חייו, בכדי שהבנים שלה ידעו מזה. וכן סיפרה מה שהי' חולה ולבטפן נפטר (מאותו מחלה). סיפרה שפעם הי' שם נכרי עמו ביוהכ"פ, ובאותו היום נפחד לדבר עם בעלה, מפני שהי' יושב עם תהלים (לא הי' לו מחזור) ובכה זייער שטארק.

ג' ניסן: לפני שבת אמר אד"ש לר' יאלעס שיחי' (שיהי' כאן עד אחר שבת. חר' חדקוב שי' סיפר שאד"ש יאמר מאמר או שיחה (אחר מנחה) אחר מנחה ניגשנו לשולחנו, האט ער אקוועטש געטאן מיט די פלייצע, .. ואח"כ הביט על כולנו ודמעות התחילו לירד מעיניו הק' וישב על מקומו (של שבת ויו"ט) והתחיל המאמר ד"ה עם זו יצאתי...

כת הגדול, יו"ד ניסן: אחר מנחה ואמירת ההגדה, שחכינו על שיחה כו' אבל היינו רק צעירים ולא אמרנו אותו אליו כו', חייך אלינו ויצא.